

Galleria degli Uffizi

Florencie

- **Palazzo Vecchio,**
- Piazza della Signoria – **sídlo vlády** florentské městské republiky
- středověký opevněný palác
- s jeho stavbou se započalo roku 1299, šest let po převzetí vlády cechy, a byl dokončen roku 1314.
- po převzetí vlády rodem Medici se zde počátkem 40. let 16. století usídlil **vévoda Cosimo I. Medici** (†1574) a nechal budovu přestavět

Palazzo Vecchio

Piazza della Signoria

Giambologna: Jezdecká socha Cosima I.

1587–1594

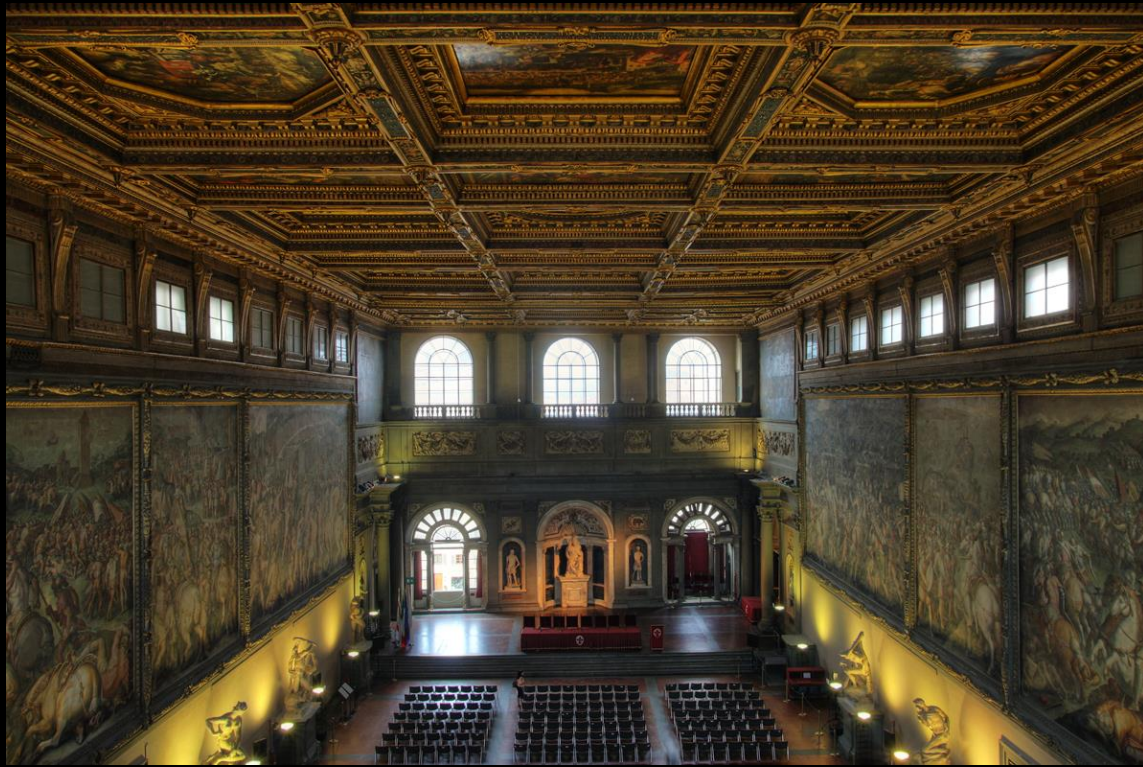
bronz

výška 450 cm

Piazza della Signoria, Florencie

Portrét **Cosima I. de Medici**,
velkovévoda toskánský
pravděpodobně před 1574,
podle Agnola Bronzina
NG, London

Palazzo Vecchio

- zbraně a zbroj
- přírodní zajímavosti
- glóby
- matematické přístroje
- dřevěné a slonovinové sošky
- zlacené lastury
- japonský a čínský porcelán
- toskánské řemeslné výrobky
- gobelíny, porcelán,
- **pietredure**
- bohatě zdobené ebenové kabinetní skříňky
- obrazy

Studiolo Francesco I. de Medici

kabinet kuriozit

Palazzo Vecchio, 1570-1572

Giorgio Vasari

Giorgio Vasari (1511-1574)

Autoportrét, 1550-67

olejomalba na plátně,

101 x 80 cm

Galleria degli Uffizi,

Florence

Giorgio Vasari: Životy nejvýznamnějších malířů, sochařů a architektů, 1550 a 1568

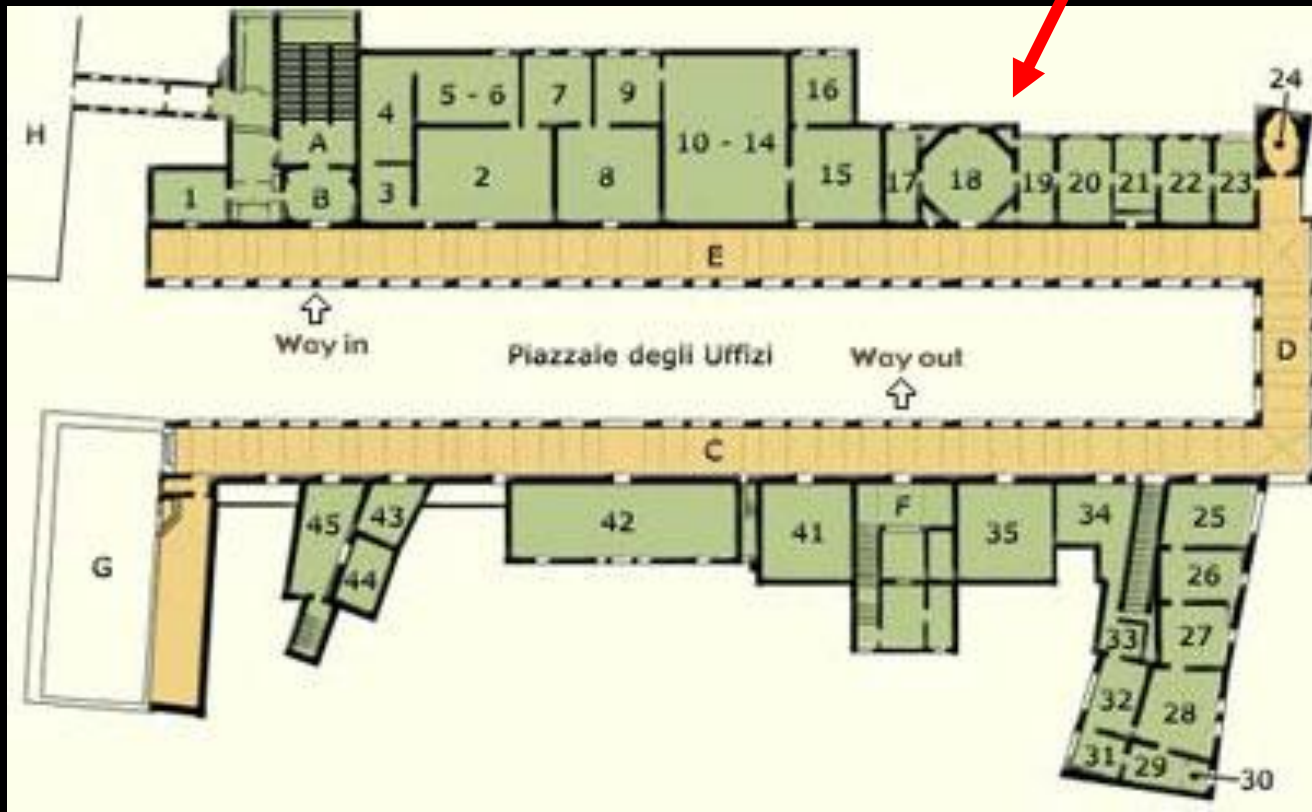
Bernardo Buontalenti (1531-1608)

dokončil roku **1581 Uffizi**
v době vlády synů Cosima I.
– **Francesca I. a Ferdinanda I.**

- **Uffizi** navrhl **Giorgio Vasari** (1511–1574) v roce 1560 pro **Cosima I.**
- stavba byla dokončena v roce 1581 architektem **Bernardo Buontalenti** (1536–1608)
- měly vyhovovat potřebám nových centralizovaných **hlavních úřadů státu** (odtud název Uffizi) – *uffici* – *it.*

3060 FIRENZE. Portici degli Uffizi costruiti sul disegno di Vasari.

(Edizioni Brogi)

Brogi, Giacomo (1822-1881)

Loggia dei Lanzi - Piazza della Signoria

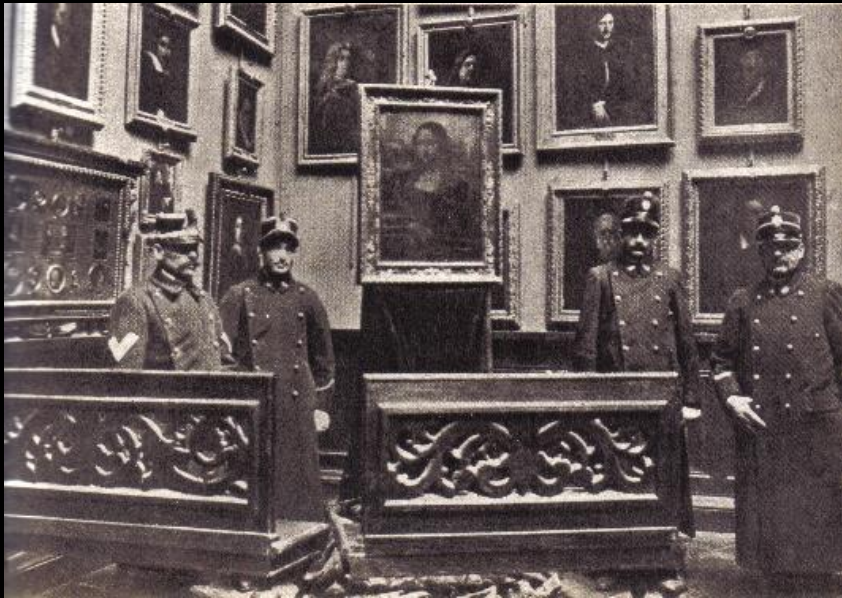

Cosimo III. de' Medici,
okolo 1660, Sustermans

- **Cosimo III. (r. 1670–1723) – nová vize Uffizi**
 - cílem je přeměnit renesanční kabinet kuriozit na galerii umění a starožitností
 - v roce 1675 Cosimo III. zdědil od svého **strýce kardinála Leopolda Medicejského** pozoruhodnou sbírku kreseb a maleb
 - včetně sbírky **malířských portrétů**
 - expozice ve zvláštní místnosti v roce 1681 – *sala degli autoritratti*

Uffizi, Medici Gallery autoportréty – malíři zaalpských evropských škol
Perokresba, 386 x 560mm, Nationalbibliothek, Vienna

Mona Lisa v Uffizi, [Sala degli autoritratti](#)

- krádež **Mony Lisy** z Louvru roku 1911
- zlodějem **zasklívač obrazů**, zaměstnanec Louvru **Vincenzo Perugia** dostal Monu Lisu až do Florencie, kde ji nabídl ke **koupi antikváři Alfrédu Gerimu**
- **při svém naivním prodeji** byl zatčen (přenechal obraz antikváři k expertíze a čekal na peníze v hotelu), a tak se obraz vrátil zpět do Paříže, kde byl roku **1913 slavnostně vrácen do Louvru**
- za krádež dostal pouhých 7 měsíců, hájil se patriotstvím, chtěl vrátit obraz zpět do Itálie – **Leonardo před svou smrtí prodal Monu Lisu francouzskému králi Františku I.**

Cosimo III. a jeho poradci v instituci:

Sebastiano Bianchi (1662–1738)

- řemeslnická rodina – pietre dure – z Milána
- funkce **primo custode**
- **sbírka medailí** → soupeření s římskými sbírkami

Filippo Baldinucci (1625–1696)

- pověřen **katalogizací a rozšířením sbírky kreseb a obrazů** – výběr z rezidenčních sídel – **koncentrace do Uffizi**

Sandro Botticelli: Portrét Muže s
medailí Cosima staršího, okolo
1474

Tempera na desce,
57,5 x 44 cm

Galleria degli Uffizi, Florence

Jacopo Pontormo: Portrét Cosima Medici
Staršího (1389–1464)

1518–1520

olejomalba na desce, 86 cm x 65 cm

Uffizi Gallery

→ řada uměleckých předmětů – původně v **Palazzo Pitti** se přestěhovala do Uffizi – za **Cosima III.** – snaha **centralizovat sbírku** – díla z vil a paláců

- Maximilien Misson (cca 1650–1722)
- Joseph Addison (1672–1719)
- Richard Lassels (1603?–1668)
- Jonathan Richardson starší (1665–1745)

Gian Gastone de' Medici
(vláda 1720–1737)

- Dne 9. 7. 1737, zemřel zhýralý **Gian Gastone de' Medici**
- neměl dědice - velkovévodství Toskánska bylo uděleno mladému vévodovi **Františku Štěpánovi Lotrinskému**, manželu budoucí císařovny Marie Terezie
- právo jeho rodiny **dědit kulturní dědictví Medicejů**

- krátce po Cosimově smrti, skupina florentských patricijů navrhovala **publikovat ilustrující katalog** propagující mnoho **soukromých sbírek**
- pod vedením kardinála **Neri Corsini** a jeho bratra **Bartolomea**, vznikla v roce **1728 Společnosti pro práci florentského muzea**
- její členové vybrali **Antona Francesca Goriho**, aby dohlížel na tento ambiciózní projekt, a kustod **S. Bianchi** měl dohlížet na **nákresy a rytiny sbírkových předmětů**
- stovky rytin ve 12 svazcích **Museum Florentinum** (1731–1766) se vztahuje pouze na výběr předmětů v galerii Uffizi:
 - starověkých portrétů a portrétních gem
 - římských bust a soch
 - antických mincí a medailí

florentský antikvář a kněz **Anton Francesco Gori** (1691–1757)

- 12 svazků *Museum Florentinum* (1731–1766)
 - vizuální katalog – **virtuální prohlídka sbírky Medicejů**
 - **kritika kvality reprodukcí** – hl. antické sochy a busty
 - užitečnost pro muzejní cestovatele

Anton Francesco Gori
(1691-1757), k
padesátinám, 1751,
opus: Antonio Selvi. AE;
florentský antikvář a kněz

MUSEVM
FLORENTINVM

EXHIBENT

FRAGMENTA VETERUM MONUMENTORVM

EX ARCHAEIS

IOANNI GASTONI

ETRYRIAE MAGNO DVCI

DEDICATA

FLORENTIAE ANNO MDCCCXXXVII

IN AEDIBVS MUSEI HISTORICIS ET NATURALIBVS

MUSEVM
ETRVSCVM

EXHIBENT INSIGNIA

VETERVM ETRVSCORVM
MONVMENTA

ABEIS TABVLIS CC. NUNC PRIMUM
EDITA ET ILLUSTRATA

OBSERVATIONIBVS

ANTONII FRANCISCI GORII

PUBLICI HISTORICARVM PROFESSORIS.

VULGARI TRIVM.

FLORENTIAE ANNO MDCCCXXXVII

IN AEDIBVS AVCTORIS REGIO PERMISSO RECVDIT
CAROLVS BELZONIUS ESTROGATVS.

INSCRIPTIONVM
ANTIQUARVM
GRAECARVM ET ROMANARVM

QVAE EXSTANT IN ETRVRIAE VRIBVS

Pars Prima

EAS COMPLECTENS QVAE SUNT

FLORENTIAE.

CUM NOTIS

CL. V. ANTONII MARIAE SALVINII

In Patrio Lyceo Graecarum Literarum
Publici Professoris.

CURA ET STUDIO

ANTONII FRANCISCI GORII

PRESB. FLOR. BAPTISTERII ET ECCLESIAE S. IOHANNIS.

*Accedunt LXII. antiquae Graecae litterae, aliaeque plura graecae
Monumenta, nec incisa in XX. Tabulis, quae
explicantur, & illustrantur.*

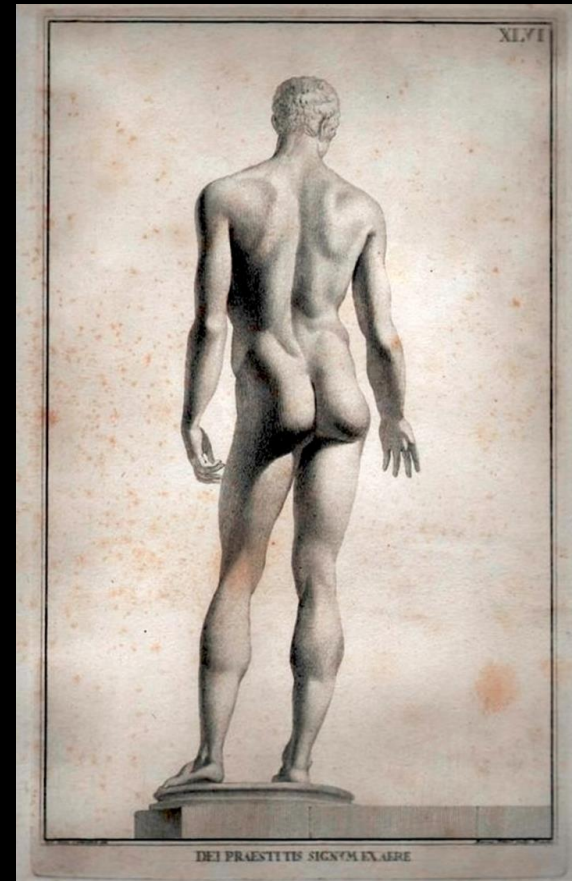

FLORENTIAE. MDCCCXXXVII.

- baron **Karl Ludwig von Pöllnitz** (1692–1775) – byl svědkem tvorby prvního ročníku rytin během jeho prohlídky galerie.
- předvídajíc konec dynastie Medici, poznamenal, že to byl projekt

*„hodný velkého vévody, a zdá se mi, že princ, když vidí svou rodinu zanikat, a jeho majetek přecházet do rukou cizinců, by měl alespoň zvěčnit slávu svých předků zveřejněním **soupisu nesmírného bohatství, které získali, a předat je svému potomstvu**“.*

- **Charles de Brosses** (1709– 1777)
- **Edward Gibbon** (1737–1794)
- **Jerome de Lalande** (1732–1807) - francouzský cestovatel koupil 11 svazků – radil, aby byly svazky koupeny ve Florencii, nikoli v Paříži
- **Jacob Jonas Bjornstahl** (1731–1779) – švédský filozof a orientalista považoval Goriho „Museum Florentinum“ za **nejlepšího průvodce Uffizi**

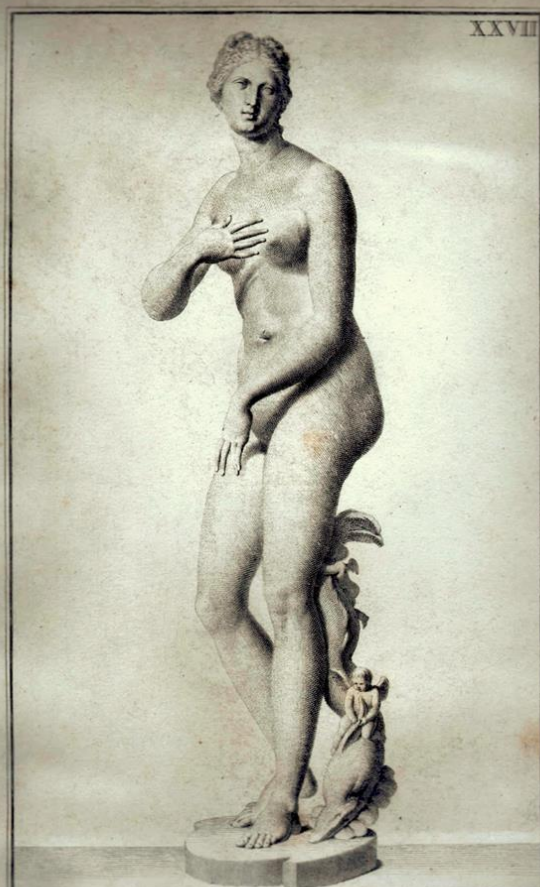
Antonio Francesco Gori (1691–1757)
Museum Florentinum, 1731–1766

VENUS VON MEDICI.

Brockhaus' Conversations-Lexikon, II. Aufl.

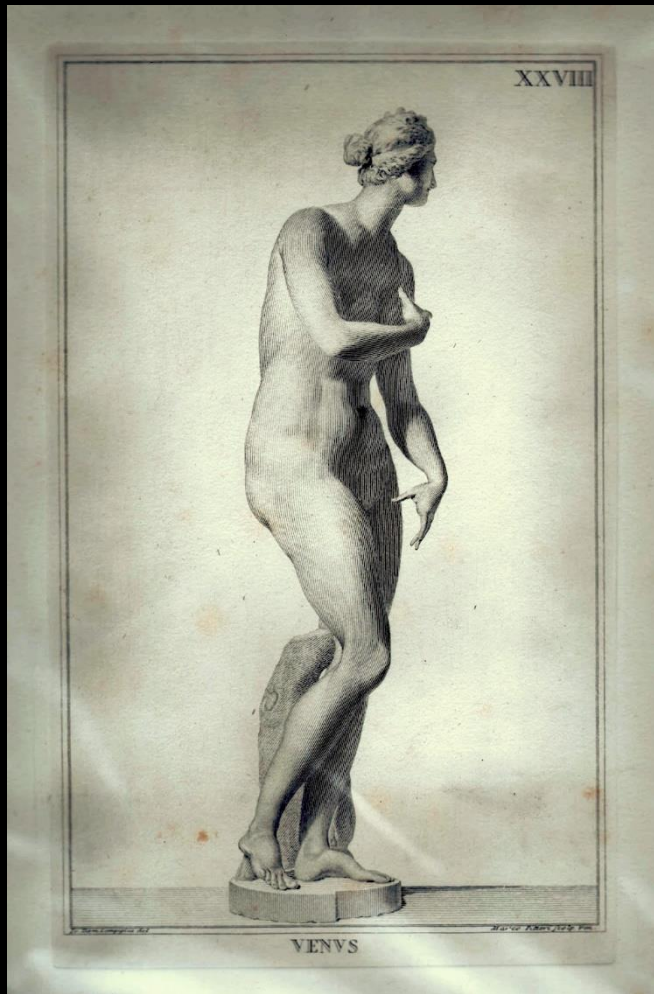
F.A. Brockhaus' Geogr.-art. Anstalt, Leipzig

Le Brum, Compagnie del

VENUS

Carol. Gropius Sculp.

- **František Štěpán Lotrinský** přišel do Florencie, aby si nárokoval svou odměnu a připraven „uloupit“ umělecké bohatství Medicejů
- poslední žijící potomek rodu Medici, sestra Giana Gastone **Anna Maria Luisa** (1667–1743), manželka kurfiřta Johann Wilhelma, **rozhodla o osudu svých sbírek:**
- **zásadní role v ochraně jejího rodinného dědictví ve Florencii**
- do jednoho měsíce od smrti svého bratra dospěla k dohodě známé jako **Rodinný pakt** (*Patto di Famiglia*) nebo úmluva (*Convenzione*), která byla **potvrzena** novým velkovévodou, **Františkem Štěpánem Lotrinským** (r. 1737–1765.) ve Vídni **dne 31. října roku 1737**

- zahrnovala specifický článek III. o **Medicejském majetku**:
 - jeho královská výsost se zavázala s výslovnou podmínkou, **že nic**, co by bylo pro ozdobu státu, pro potřebu veřejnosti, a přilákání zvědavosti cizinců **nebude přepraveno nebo odebráno z hlavního města velkovévodství**
 - definovala všechny vzácné a cenné věci nabyté Mediceji po generace jako **nezcizitelné veřejné dědictví velkovévodství Toskánska**

- soukromé majetky vládnoucí rodiny, byly předmětem **veřejné služby**
- Florencie a její vládcové měli **povinnost udržovat a vystavovat sbírky neporušené/nedotčené** v rámci města jako **dědictví**
- **obavy o rozptýlení sbírky**
- **úplný soupis sbírky** v rámci přesunu vlastnictví
- stanovení nového statutu **Uffizi jako státního vlastnictví**, než osobního dědictví velkovévody

- **Raná moderní muzejní správa**

- rodiny správců byly pověřeny úkolem ochrany a zachování sbírky

- reagující na požadavky velkovévodů a jejich ministrů:

→ aby byla přístupná pro návštěvníky

→ aby byly provedeny změny v obsahu, struktuře a organizaci galerie

→ jejich činnost nám umožňuje vidět další etapy transformace Uffizi

First Custodian	Antiquarian	Director
1580 Giovanni Bianchi	1688 Sebastiano Bianchi ¹	1755 Antonio Cocchi
1616 Sebastiano Bianchi	1738 Antonio Cocchi	1769 Giuseppe Querci ²
1646 Giovanni Bianchi	1758 Raimondo Cocchi	1773 Raimondo Cocchi
1701 Giovanni Francesco Bianchi ³	1775 Luigi Lanzi ⁴	1775 Giuseppe Pelli Bencivenni
1754 Giuseppe Bianchi		1792 Tommaso Puccini
1768 Francesco del Rosso ⁵		
1769 Pietro Bastianelli ⁶		

Cappella dei Principi in San Lorenzo a Firenze. Al centro il sepolcro di Cosimo II de' Medici.

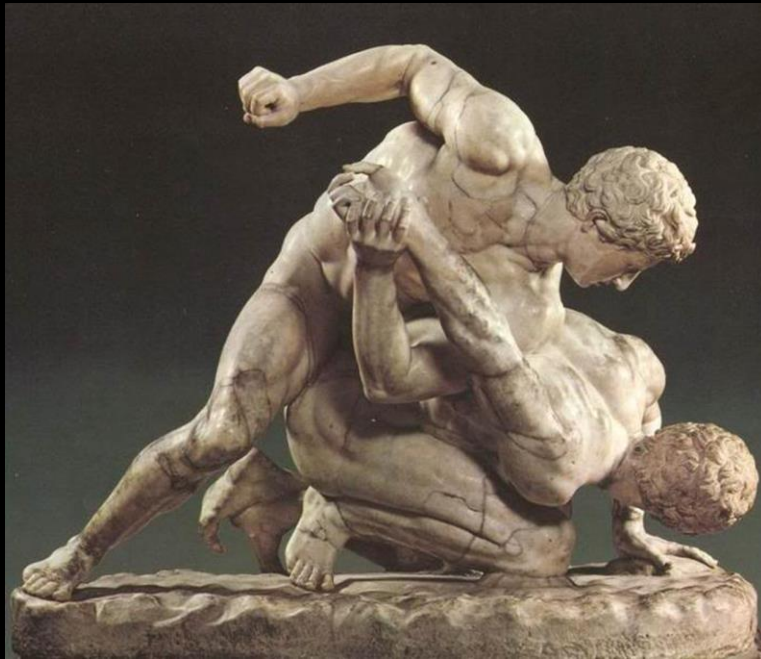
**Capella dei Principi kostela San
Lorenzo**
pohřebiště velkovévody a jeho
rodiny

Underwood and Underwood, Publishers
Antické mramorové sochy v Tribuně, Uffizi, Florencie
okolo 1900, stereograph
Getty Museum, Los Angeles

18th-century marble copy of the Venus de' Medici at Peterhof, St Petersburg

Zápasníci ze sbírky Uffizi,
3. století př.n.l.
Římská kopie podle řeckého
originálu

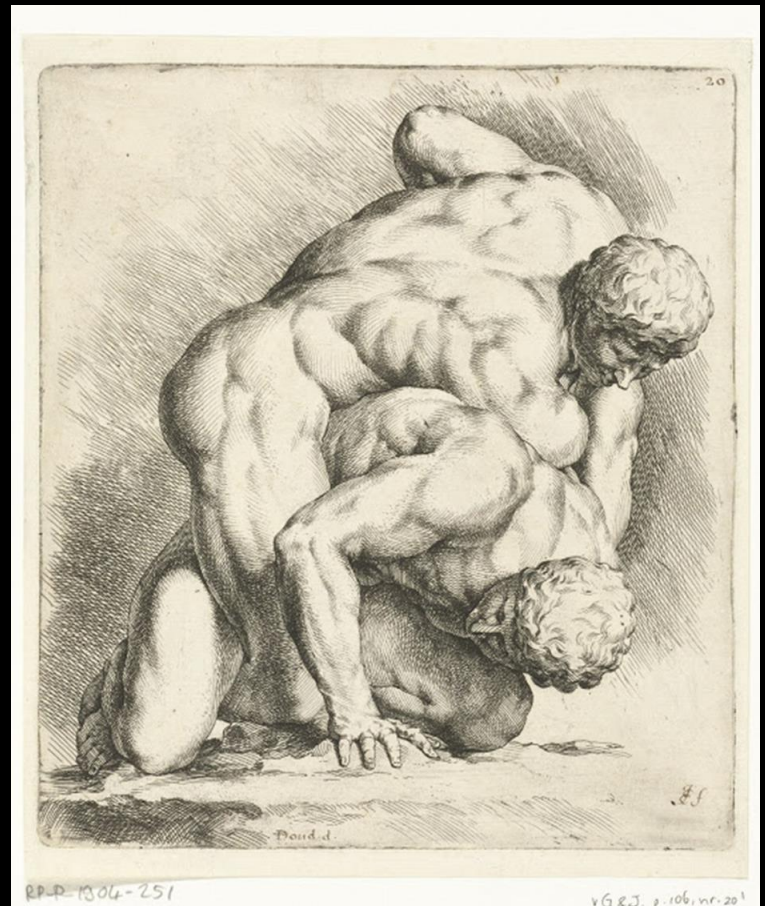
Fratelli Alinari
Zápasníci
1880–1895
Rijksmuseum

Domenico de Rossi
Zápasníci
okolo 1704
etching, engraving
Philadelphia Museum of Art

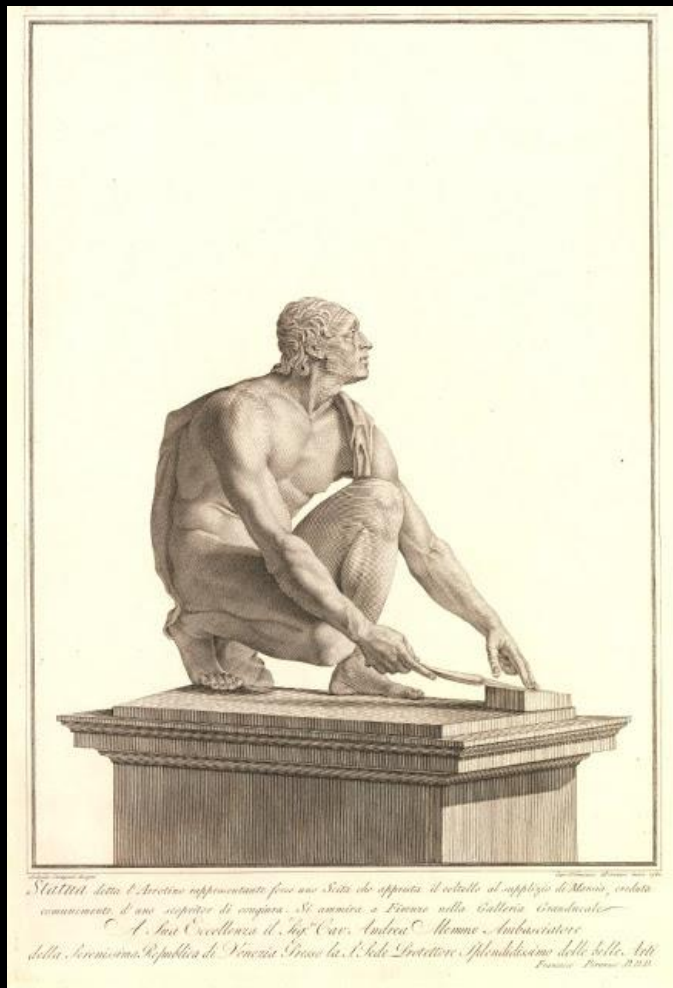
Jan de Bisschop
Zápasníci
1671
Philadelphia Museum of Art

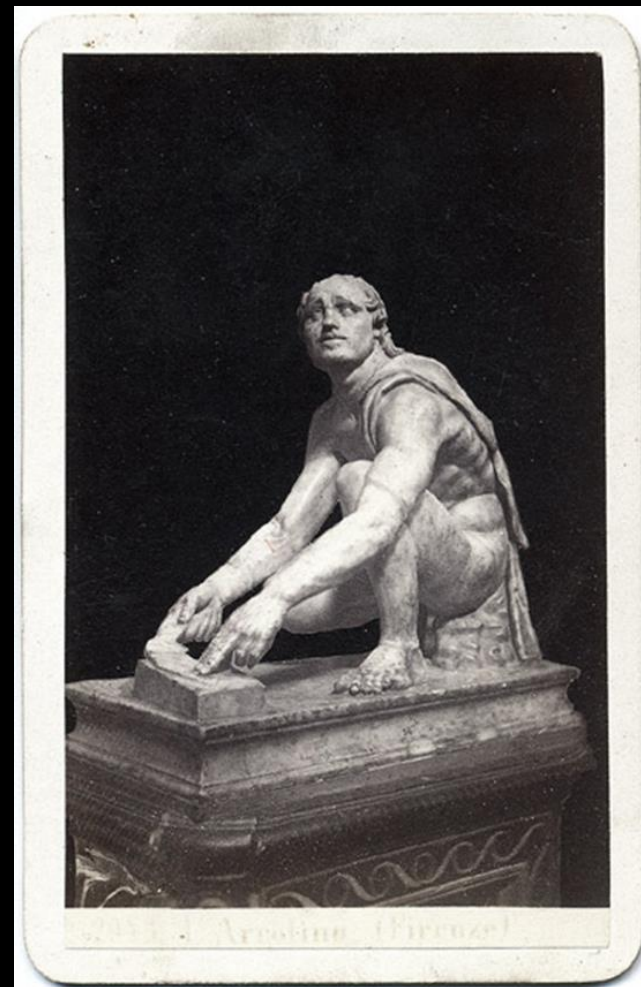
Jan de Bisschop
Zápasníci
okolo 1668
Rijksmuseum

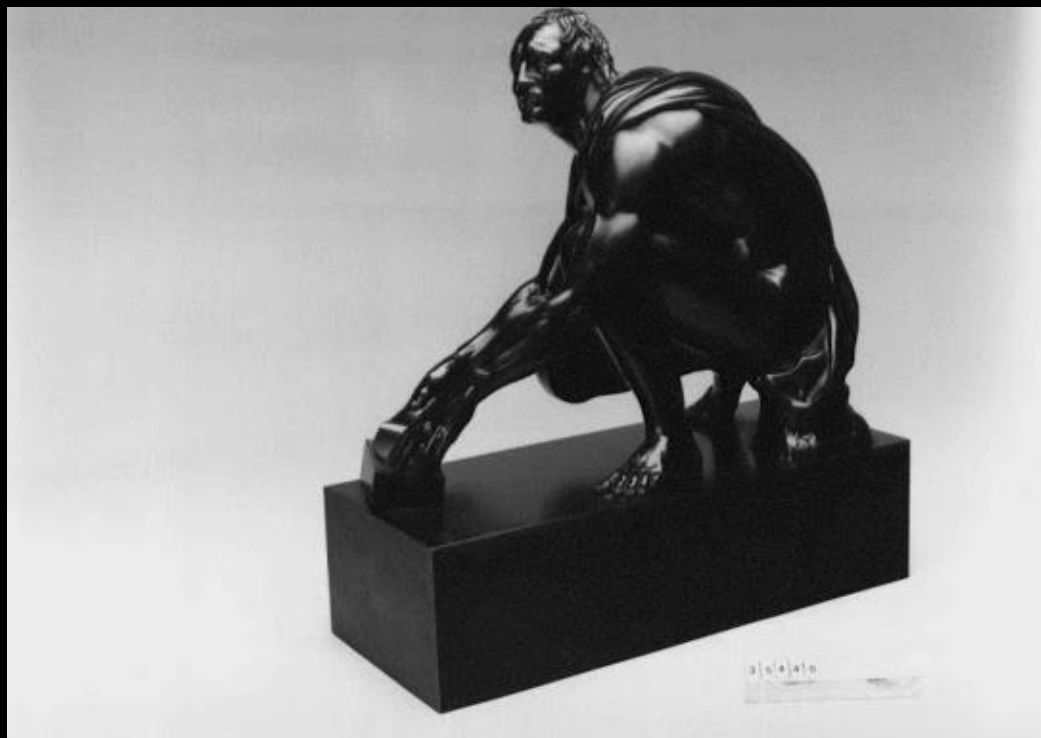
Giovan Battista Piamontini: Brusič
(L'arrotino/The grinder), 1754.
Dublin, National Gallery of Ireland.

Francesco Piranesi
Brusič
1783
British Museum

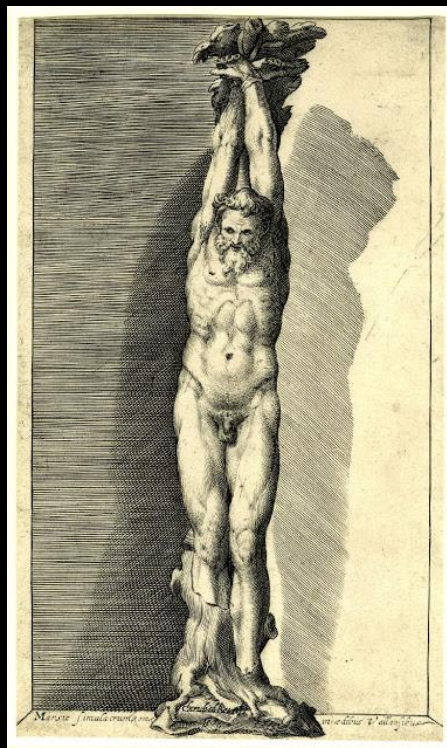

Originál – Florencie

Anonym: Brusič
konec 18. století
Royal Collection, Great Britain

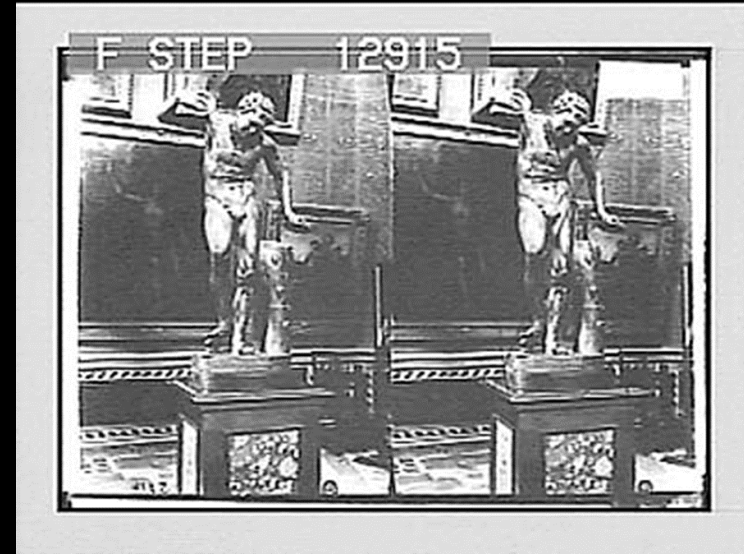
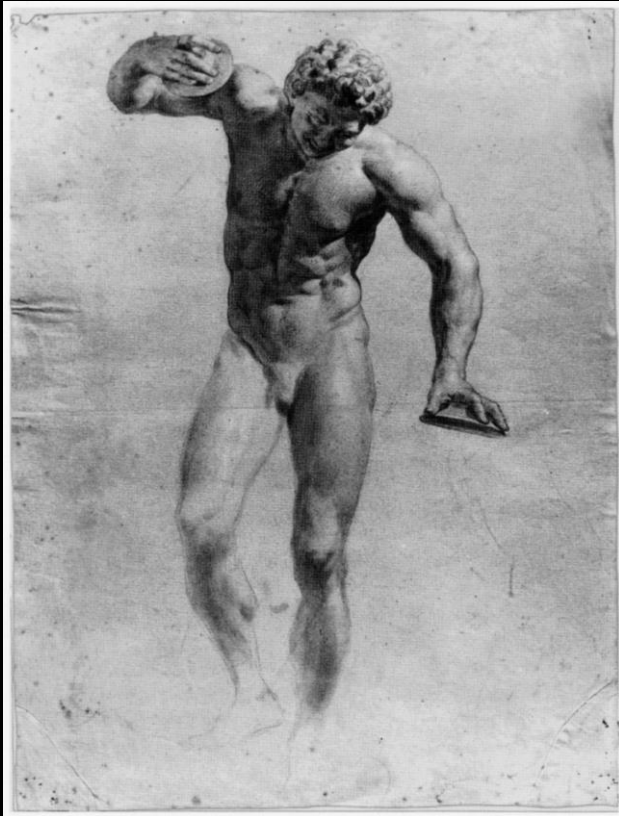

Cherubino Alberti
Marsyas
1578
British Museum

Anonym, italský umělec
Apollon, brusič a Marsyas
16. století, kresba
British Museum

Anton Raphael Mengs (1728–1779):
Tančící faun, okolo 1778, 53 × 39.8 cm
kopie podle antické sochy ze sbírky Uffizi

Priapus.
Pompeje, casa
dei Vettii
National
Archaeological
Museum, Naples.

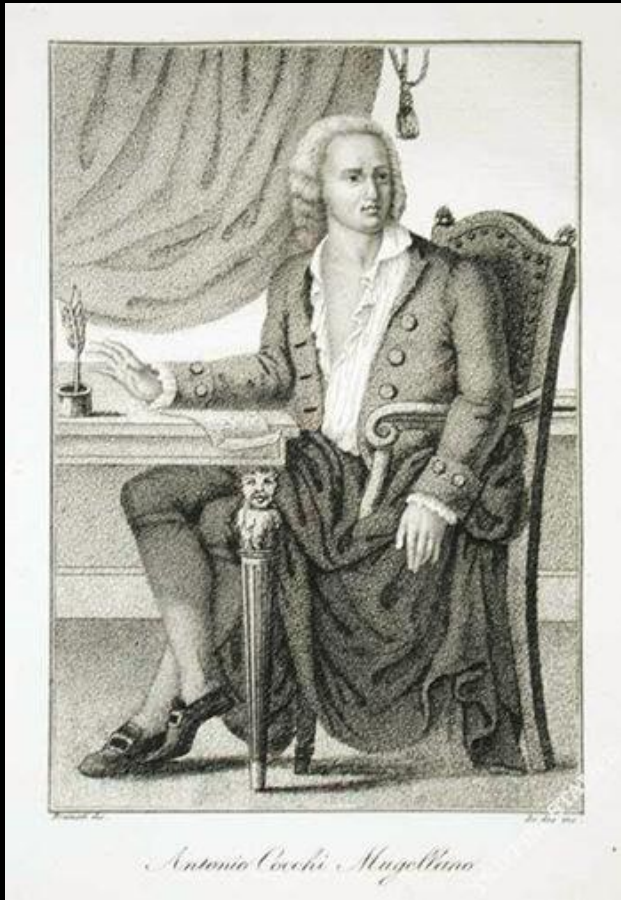
Priapus z fontány
v Pompejích

Priapos – syna Dionýse a Afrodíty – bůh
plodnosti, bůh tělesné lásky, ochránce
vinohradů a zahrad, do nichž byly
situovány jeho sošky

- v prosinci roku 1728 **Montesquieu** procházel chladné galerijní koridory se **Sebastianem Bianchim** a diskutoval o problému identifikace předmětu římských bust
- také si užil **soukromou prohlídku antického Priapa** zamčeného v místnosti – erotické nahlížení na antiku
- v roce 1775 **markýz de Sade** poznamenal, že za dveřmi – skryté před zraky nevinných návštěvníků – žen, které by mohly spatřit „působivě velký mramorový penis“

- rozuměl **přírodninám**, stejně jako **antickým** objektům
- taxonomické znalosti o praktikování přírodovědce – organizace starožitností.
- dobře zcestovalý
- plynule hovořil mnoha jazyky, včetně angličtiny

- **jeho úkolem bylo:**
- zmapovat sbírku
- zlepšit **funkci Uffizi – umělecké centrum**
- zlepšit její organizaci
- hlubší povědomí u veřejnosti
- zlepšit expozici
- zkvalitnit prohlídky učencům a cizincům

Antonio Cocchi (1695-1758)

- katalogizace sbírky medailí
- základní **soupis medailí** a drahokamů byl kompletní v roce **1739**
- Cocchiho **velký inventář starožitností** byl hotov až v roce **1754**
- výsledkem bylo: přilákal cizince – uvažovali o dlouhodobém pobytu ve Florencii
- výuka v galerii – 3 hod. odpolední kurz
- v kontaktu zejména s Angličany (jejich lékař) – rezident ve Florencii **Horacius Mann**
- 1755 se stal ředitelem
- po jeho smrti – syn **Raimondo Cocchi**

Patch Thomas: shromáždění diletantů v hale soch, 1760–1761, olej na plátně, 137,2 x 228,6 cm, privátní sbírka

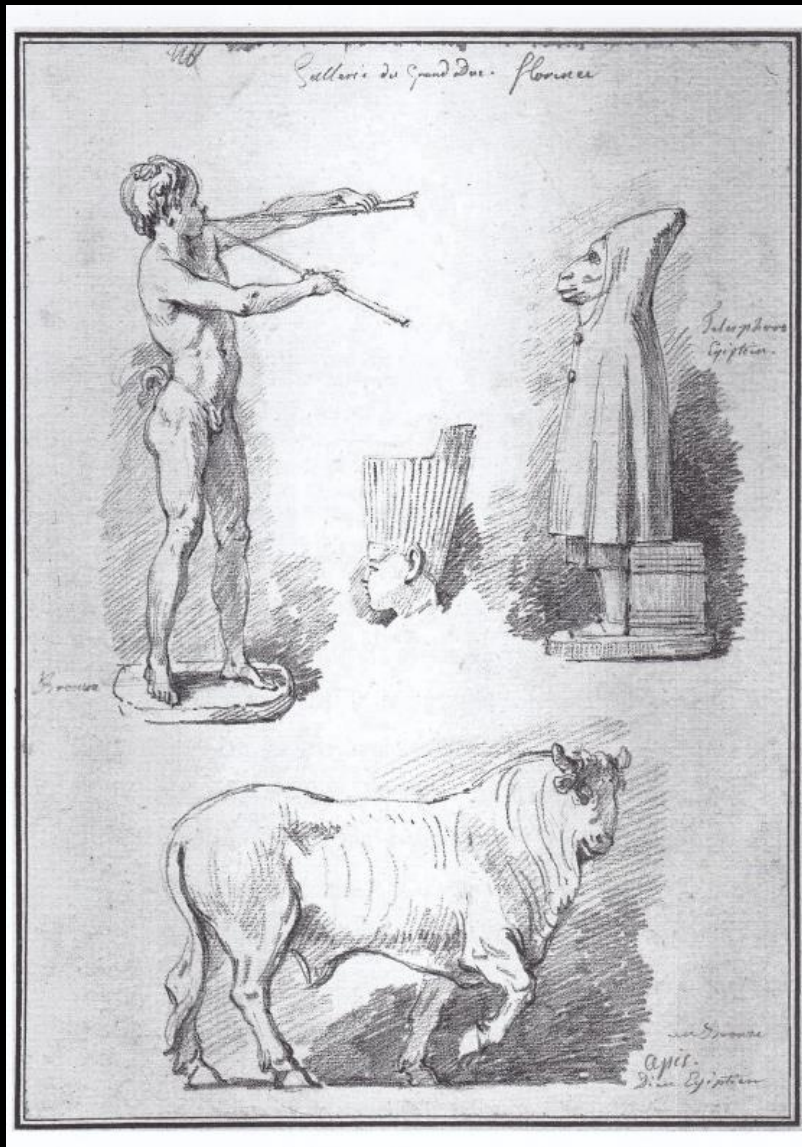
Patch Thomas: Lord William Cavendish, později 5. vévoda z Devonshire, William FitzHerbert a Mr Short

Thomas Patch: David Garrick v Itálii, 1763

Thomas Patch (1725-1782): Znalci, North Gallery at Petworth House. Captain Walcott a Mr Apthorpe

Jean-Honoré Fragonard (1732–1806) ilustrace, jak kráčel Uffizi v roce 1761, zakreslující nejpozoruhodnější obrazy a sochy

- v roce 1754 se **Giuseppe Bianchi** (†1779) stal **posledním členem** této rodiny, která získal toto místo
- publikování **prvního italského průvodce po Uffizi**
- *Information on the Antiquities and Rarities Preserved in the Medicean Imperial Gallery of Florence* (1759)
- na rozdíl od Goriho masivního ilustrovaného katalogu, informace Bianchiho byly **kapesní příručkou**
- **průvodce v italštině a francouzštině** druhé poloviny 18. století

- odpoledne dne **12. srpna roku 1762**, **vypukl požár** v kamnech instalovaných na balkóně nad **Loggia dei Lanzi**
- oheň byl mimo kontrolu po dobu čtyř hodin, zničil konec západního koridoru galerie Uffizi a rychle se šířil po celé střeše

požár ohrozil dílo **Baccio Bandinelliho** – slavnou kopii Laocoona, mramorového kance

- jmenování **Giuseppe Querciho** (†1773) za ředitele v lednu roku **1769** znamenalo **počátek galerijní byrokratické autonomie**
- ředitel galerie **měl větší autoritu**, protože již odpovídal vedoucímu kabinetu
- získal stipendium a všechny **další finanční příspěvky** na náklady na provoz galerie přímo z **rady financí**.
- Querci v roce 1770 navrhl, že velkovévoda vytvoří **permanentní dotaci pro galerii**
- **Petr Leopold** – muzeum není jako knihovna, která potřebuje stále nové akvizice
- představa **galerie – historická funkce**

- za úkol Querciho je považována konsolidace, uchování a **reorganizace florentských uměleckých památek**, jejichž hodnota se zvyšuje s časem
- správní reorganizace z roku **1769** je označována za plnohodnotný **vznik nových Uffizi** jako **veřejného muzea umění**, které již soutěžilo s předchozími sbírkami Medici
- jasně definovaná jako **první florentská galerie obrazů a starožitností**
- Querci měl konkrétní představy o tom, jak by měla galerie vypadat – jeho vize byly založeny na jeho **pozorování velkých římských sbírek**, včetně Kapitolského muzea, formálně uvedeného jako veřejné muzeum v roce **1734**

- prioritou bylo **restaurování poškozených místností** – nové členění sbírky
- tento klasifikační impuls se stal *modus operandi* pro 1770s.
- **doplnění sbírky** strategickými **akvizicemi obrazů a starožitností** ze **soukromých sbírek**
- zájem o **etruské památky**, které by mohly dále odlišovat Uffizi od svého nového římského konkurenta, **Museo Pio-Clementino**, které bylo založeno v roce 1771
- Petr Leopold – velkolepý **plán přeměnit město Florencii na umělecký stát – muzejní komplex**

Pompeo Batoni: Leopold II. (Petr Leopold I.) se svým bratrem Josefem II.

Wenceslaus Werlin: Leopold II. se svou rodinou
1773, olejomalba, 67,5 × 81,5 cm
Kunsthistorisches Museum Wien

Museo di Storia Naturale di Firenze, otevřeno 1775

- Felice Fontana a Giovanni Fabbroni → všechny přírodniny a vědecké nástroje v nové galerii mimo Uffizi
- Cocchi dokonce daroval otcovu přírodně-historickou sbírku a herbář

Villa Medici, Řím

- v roce 1576 získal majetek kardinál Ferdinand I. De Medici
- stavba byla dokončena podle návrhů Bartolomeo Ammanatiho
- prosazení trvalé přítomnosti Medicejských v Římě
- sbírky antických starožitností

Galleria degli Uffizi - Sala della Niobe, 1771–1782, Gaspare Maria Paoletti

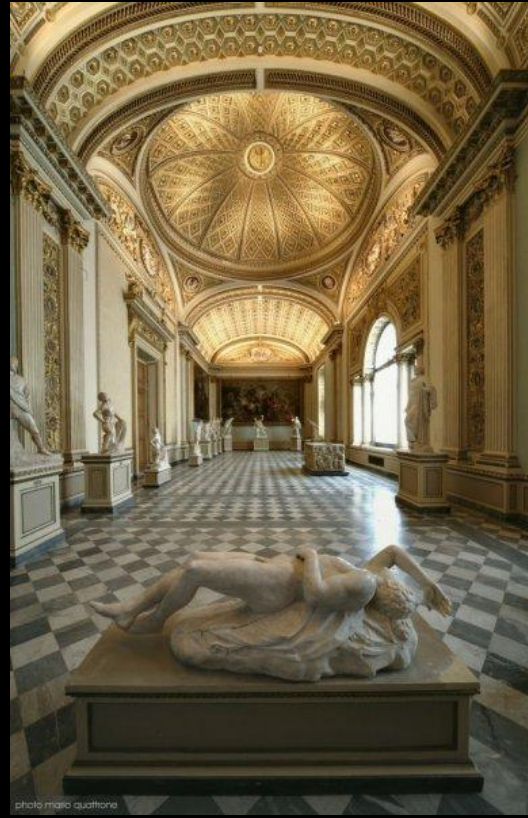
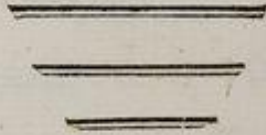

photo mario quattoria

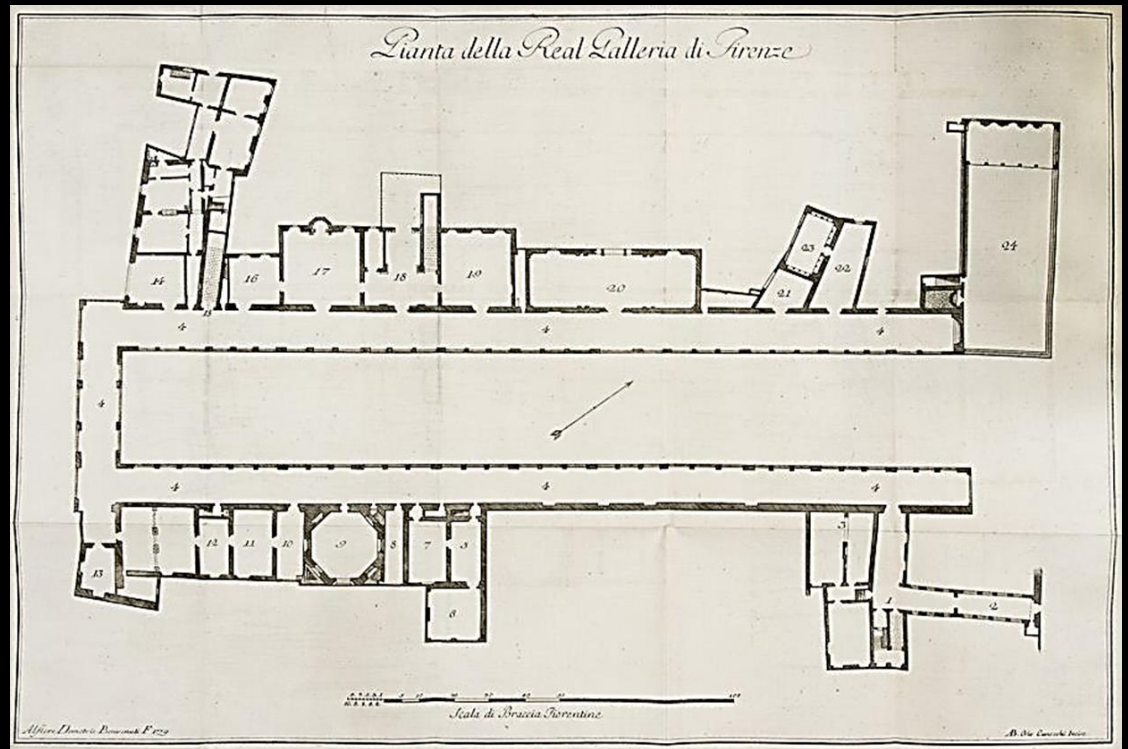

SAGGIO ISTORICO
DELLA
REAL GALLERIA
DI FIRENZE
VOLUME I.

IN FIRENZE MDCCLXXIX.
PER GAET. CAMBIAGI STAMP. GRANDUGALE
CON LICENZA DEI SUPERIORI.
Volumi due Paoli 7. $\frac{1}{2}$ legati in brochure.

Saggio storico della Real Galleria di Firenze

reditel galerie **Giuseppe Pelli**
Bencivenni (1729–1808)

- **Pelli Bencivenni** v letech své funkce ředitele **1775–1792**, získával a **katalogizoval obrazy pro Uffizi**
- trval na užitečnosti "**malých elegantních označení**", které informují **návštěvníky o názvech a datech hlavních umělců, názvu díla**

Gli Uffizi
Studi e Ricerche 20
I libri

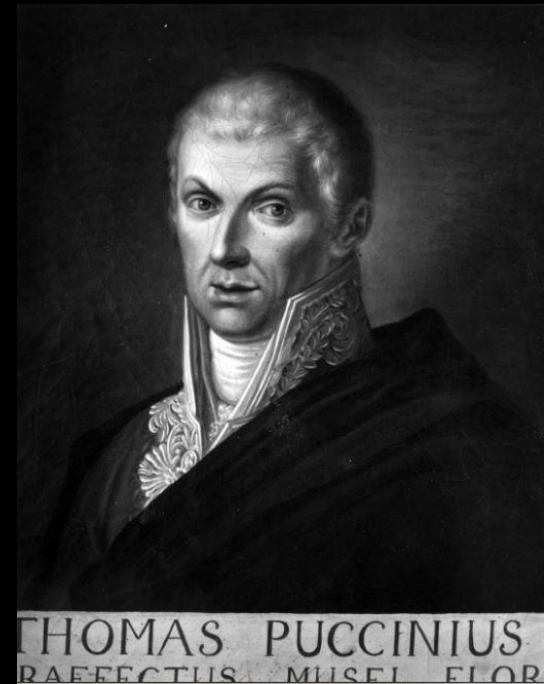
La Galleria di Pietro Leopoldo

Gli Uffizi al tempo di Giuseppe Pelli Bencivenni

Ettore Spalletti

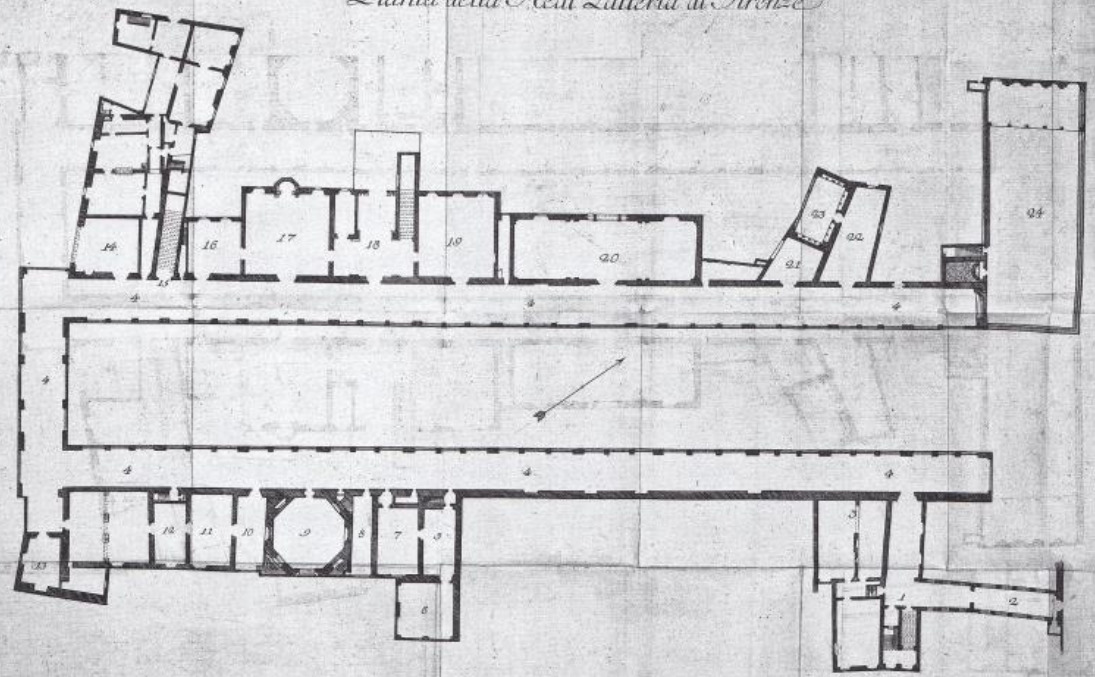

- realizováno v roce 1795 jeho nástupcem **Tommasem Puccinim**
- začlenil k této identifikaci **Lanziho** chápání **stylu jako důležitého prostředku pro identifikaci a seskupování obrazů** nejistého původu
- Pelli Bencivenni zastával **historické chápání galerie jako demonstrace role Toskánska ve vývoji umění**
- patřil ke generaci, která začala ve větší míře **oceňovat hodnotu raně renesančního umění**, zejména proto, že vystoupily z klášterů potlačených náboženských řádů a vstoupily do galerie

- **Lanzi** – autorem *Ilustrované historie Itálie*, původně publikované v plném rozsahu v roce 1795 a 1796 a revidované až v roce 1809
- dohlížel na kompletní **reorganizaci sbírky obrazů** s výslovným cílem v Uffizi **formulovat historický vývoj uměleckých děl, místnost po místnosti**
- prezentují nejvybranější artefakty Florencie jako díla **Donatella, Michelangela, Celliniho a Giambologny**, aby demonstrovali novou muzeologii na konci 18. století.
- „Obrazy shromážděné v této sbírce představují **pouze staré mistry naší školy**. Pokud Řím, Bologna a Benátky zkopírují tuto myšlenku, pak se uvidí **kompletní vizuální historie renesanční malby**, která vznikla v Itálii“
- Vyzval návštěvníky, aby přemýšleli o Vasariho představě o toskánské renesanci v Uffizi.

Pianta della Real Galleria di Firenze

Scala di Braccia Fiorentine.

Alfano, Disegno, Firenze, F. 175

Di. Pitt. Civica, Firenze.

- **Tribuna, Uffizi Gallery**, oktogonální místnost navržena **Bernardem Buontalentinim** jako „pokladnice“ pro Francesca I. de Medici, k uchování **nejcennějších sbírkových předmětů sbírky**, antické mramorové sochy, šperky, malby a medaile.

Johann Zoffany: Tribuna, Uffizi, 1772–1778

Olejomalba na plátně , 124 x 155 cm

Royal Collection, Windsor

Nathaniel Dance-Holland: anglická
královna Charlotte (1744–1818)

zleva doprava:

1. **George 3rd Earl Cowper (1738-89),**
 2. **Sir John Dick (1720-1804**
 3. **Windsor, 6th Earl of Plymouth (1751-99).**
 4. **Johann Zoffany.**
 5. **Mr. Stevenson**
 6. **George Legge, Lord Lewisham**
- Raphael: Madonna della Sedia
 - Correggio: Panna Marie s dítětem
 - Sustermans: Galileo
 - Raphael: Madonna del Cardellino

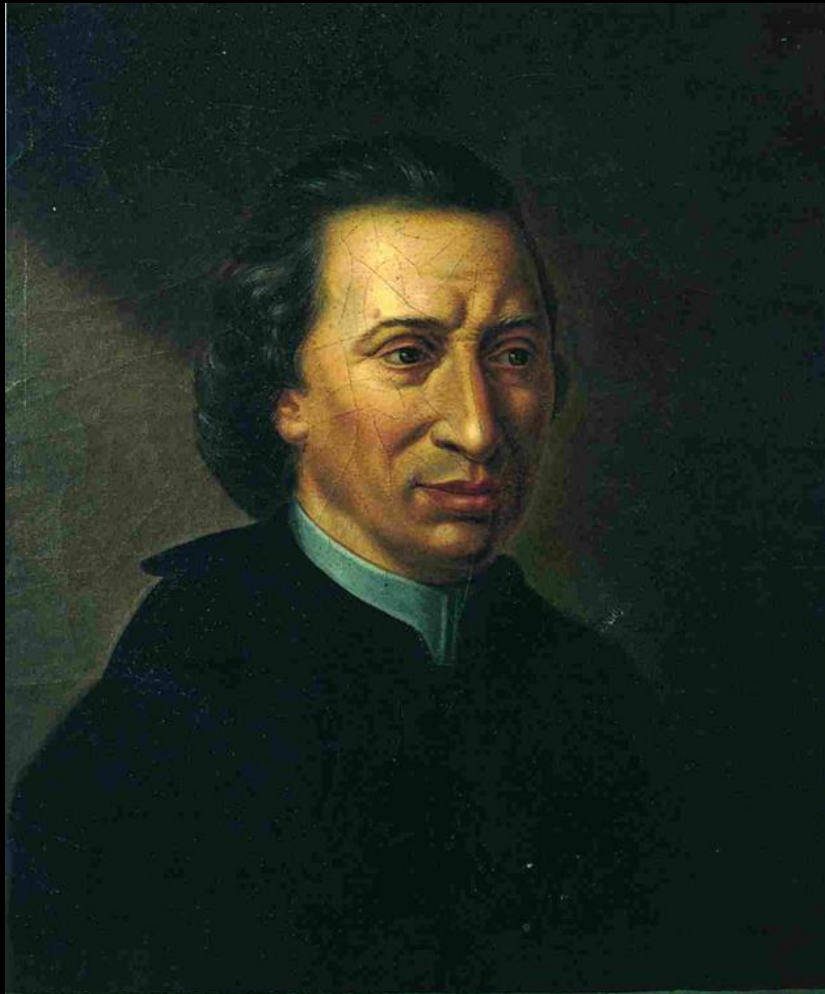

ALOISIUS LANZIUS
INTERPRES ANTIQVITATVM IN M

STORIA
PITTORICA
DELLA ITALIA

Dal risorgimento delle Belle Arti fin
presso al fine del XVIII Secolo

DELL' AB. LUIGI LANZI

ANTIQUARIO I. E R. IN FIRENZE

EDIZIONE TERZA

CORRETTA ED ACCRESCIUTA DALL' AUTORE.

TOMO PRIMO

OVE SI DESCRIVE LA SCUOLA FIORENTINA
E LA SENESE

BASSANO

PRESSO GIUSEPPE REMONDINI E FIGLI

M. DCCC. IX.

Luigi Lanzi (1732–1810)

- **Storia pittoria della Italia dal rosorgimento delle belle arti fin presso al fine del XVIII secolo**, 1789-1809
- konzervátor velkovévodské galerie Uffizi
- usiloval vylíčit **dějiny italské malby** přesně a přehledně **na základě uměleckých děl**
- chtěl psát nikoli dějiny malířů, ale **dějiny umění**
- **za základ** svého bádání chápe **nikoli ideál umění** – Winckelmann, ale **samotné umělecké dílo**
- Lanzi se odpoutal od Vasariho biografické metody – **dějiny umění psal pro veřejnost**
- Umělci jsou vzděláváni na Akademiích – **je však třeba vzdělávat také ty, kteří umělecká díla pozorují**

- základem je geografická a stylová jednotka = **umělecká škola** – v ní pracují umělci osobitými manýrami
- každá škola se dá rozdělit do jednotlivých období, které mají cyklický charakter

Základní italské školy:

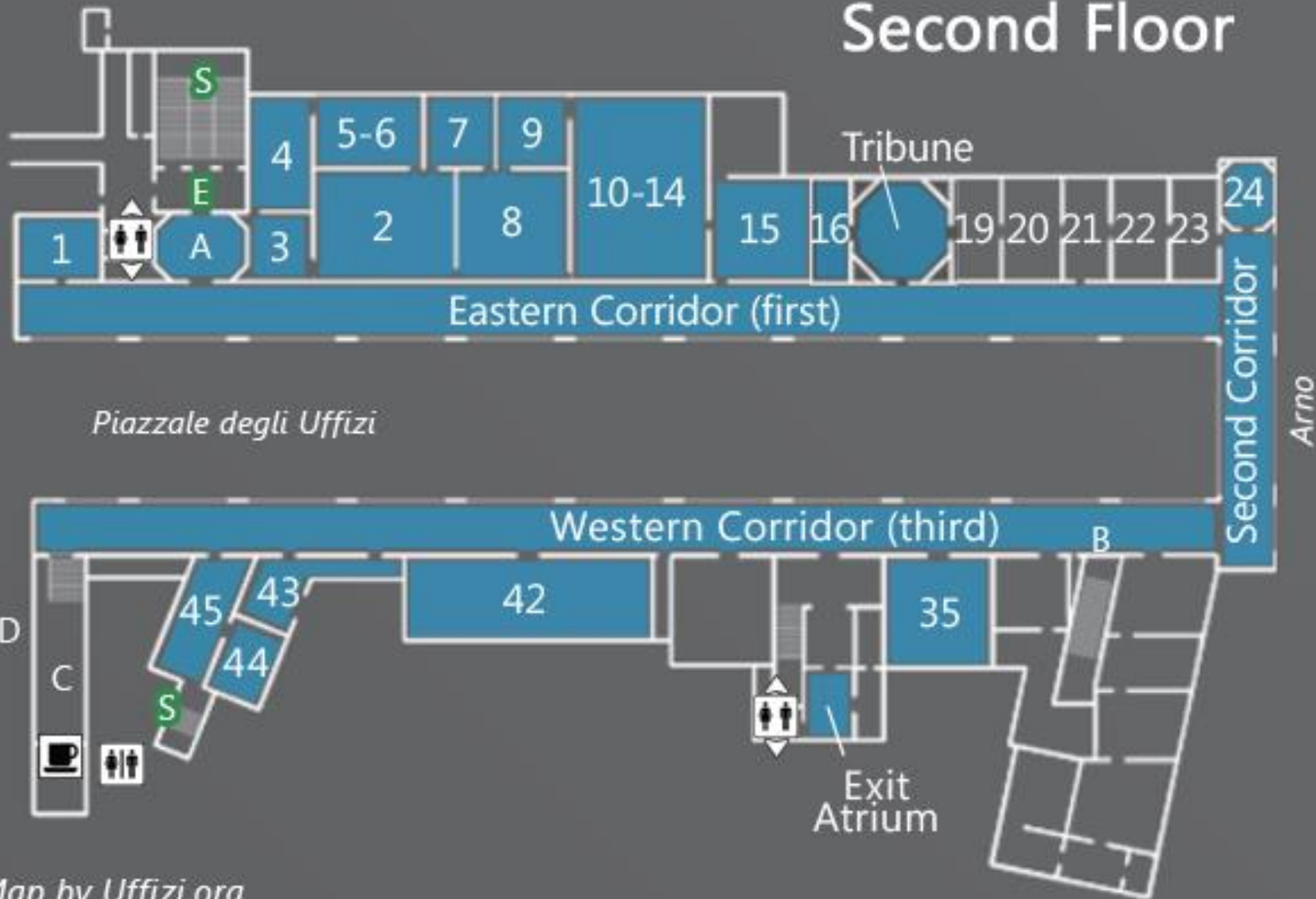
- **římská** – **Raffael, Michelangelo** – krása antických soch
- **benátská** – **Tizian** – přirozená krása v přírodě
- **lombardská** – **Corregio** – grácie a líbeznost modelu
- **toskánská** – pečlivý detail a pilné provedení
- Lanzi přidal ještě školu **boloňskou** – a k základním školám přidal další školy – celkem **14 škol**
- Lanziho práce – na vysoké znalecké úrovni
- základem uměleckého studia je **umělecké dílo a jeho umělec** – ten je pravým tvůrcem rozmanitých malířských stylů
- zdůrazňuje **znalství** a **nutnost kritiky archivních dokumentů** a zpráv

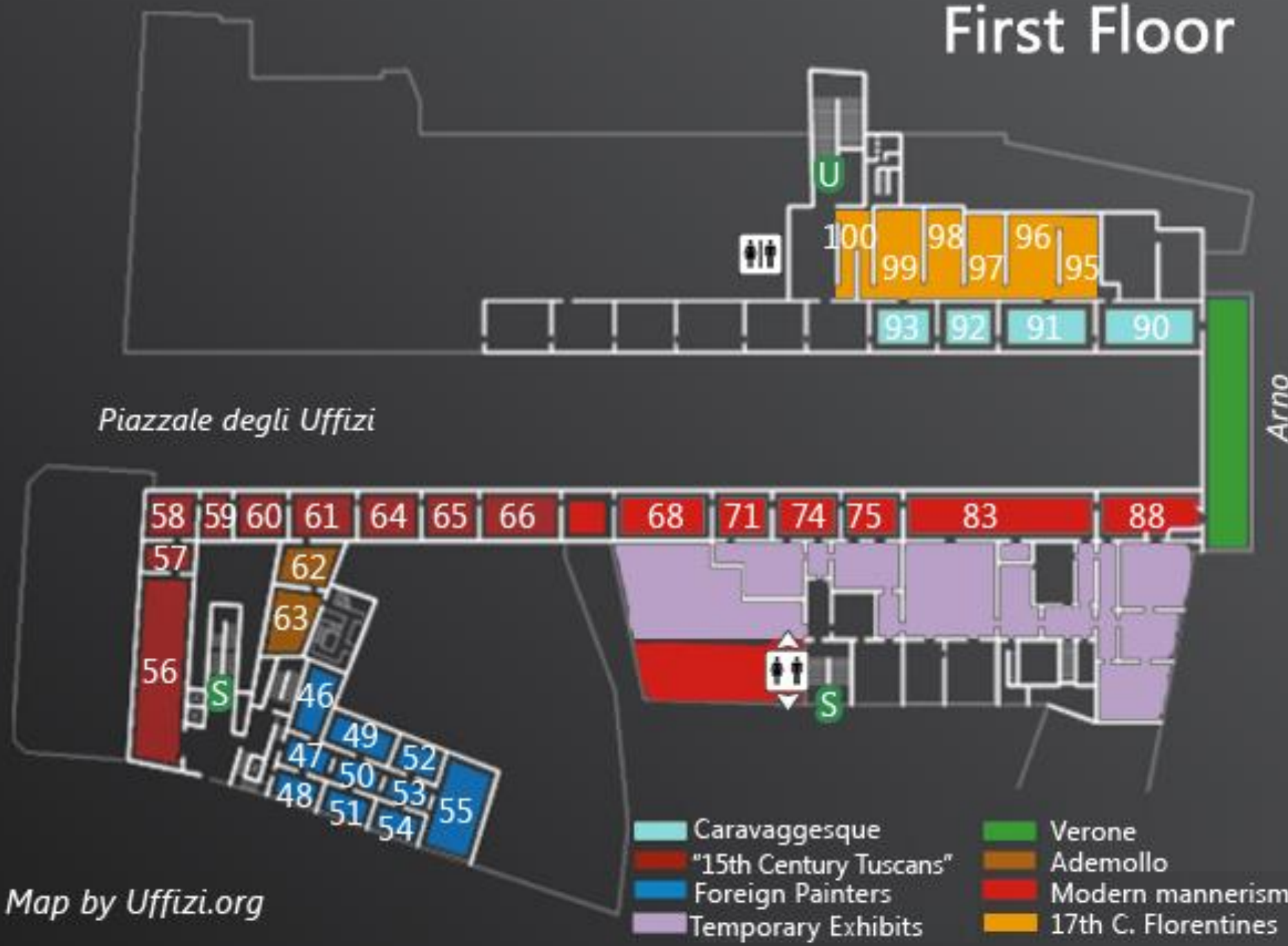

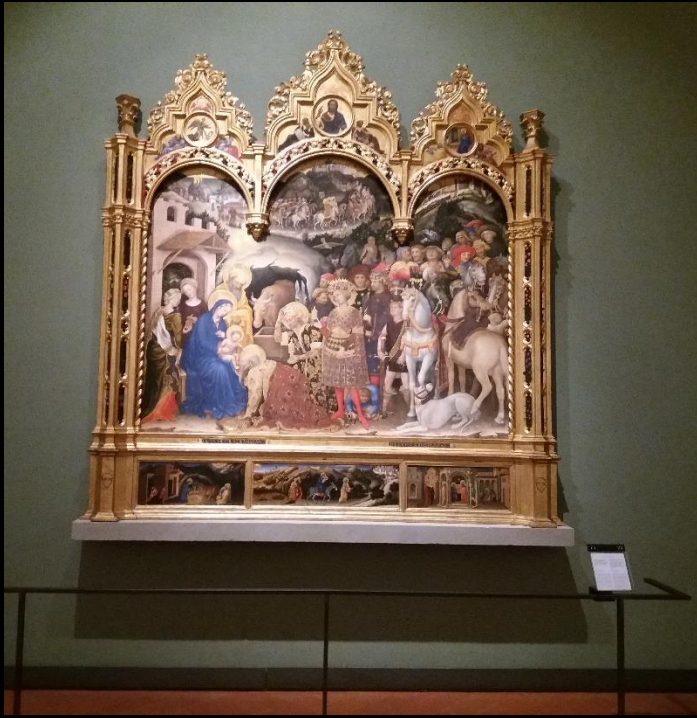
Second Floor

First Floor

Map by Uffizi.org

145

MICHELANGELO BUONARROTI

Caprese, 1475 – Rome, 1564

**Sacra famiglia
con San Giovannino**
'Tondo Doni'
1507 (?)

Tempera grassa su tavola
Inventario 1890 n. 1456
Cornice: Francesco di Domenico del Tasso,
su probabile disegno di Michelangelo

Commissionato dal ricco mercante fiorentino
Agnolo Doni probabilmente per la nascita
della primogenita Maria (1507), il tondo è
l'unica testimonianza pittorica su tavola docu-
mentata del maestro. Le figure della sacra fa-
miglia, introcciate intorno a un asse verticale,
sull'esempio della statuaria ellenistica, dimo-
strano una compattezza lapidea che attribuisce
al gruppo una qualità scultorea. San Giovanni
Battista, affiancato a un basso muretto, fa da
transito con lo sfondo, dove convergono dei
giovani nudi atteggiati in pose in parte derivate
dalla statuaria antica. Fu acquistato dai Medici
nel 1594 ed esposto in Tribuna.

Restaurato nel 1984-1985

**The Holy Family
with the Infant St. John the Baptist,
known as the 'Doni Tondo'**
1507 (?)

Tempera grassa on wood
Inventory 1890 no. 1456
Frame: Francesco di Domenico del Tasso,
probably designed by Michelangelo himself

Long considered to have been commissioned by
wealthy Florentine merchant Agnolo Doni for
his wedding in 1504, but more likely to be con-
nected with the birth of his firstborn daughter
Maria in 1507, *tondo* is Michelangelo's only re-
corded panel painting. The figures of the Holy
Family, twisting on a vertical axis in the manner
of Hellenistic sculpture, display a plastic unity
that imparts a certain sculptural quality to the
group. St. John the Baptist, looking on from
behind a low wall, links the scene to the back-
ground in which a group of young male nudes
adopt poses derived in part from Ancient statu-
ary. The *tondo* was purchased by the Medici in
1594 and hung in the Tribuna.
Restored in 1984-85

Alessandro Filipepi, detto BOTTICELLI

Firenze, 1445-1510

La Primavera

1480 circa

Tempera grassa su tavola
Inventario 1890 n. 8360

Pur rimanendo misterioso il complesso significato della composizione, l'opera celebra l'amore, la pace, la prosperità. Si trovava alla fine del XV secolo nella casa in via Larga dei cugini di Lorenzo il Magnifico dove stava appesa sopra un lettuccio, una sorta di cassapanca caratteristica dell'arredamento delle residenze signorili rinascimentali.

*Riallestita grazie alla
Fondazione Friends of Florence
con la donazione di
Michael and Sandy Collins*

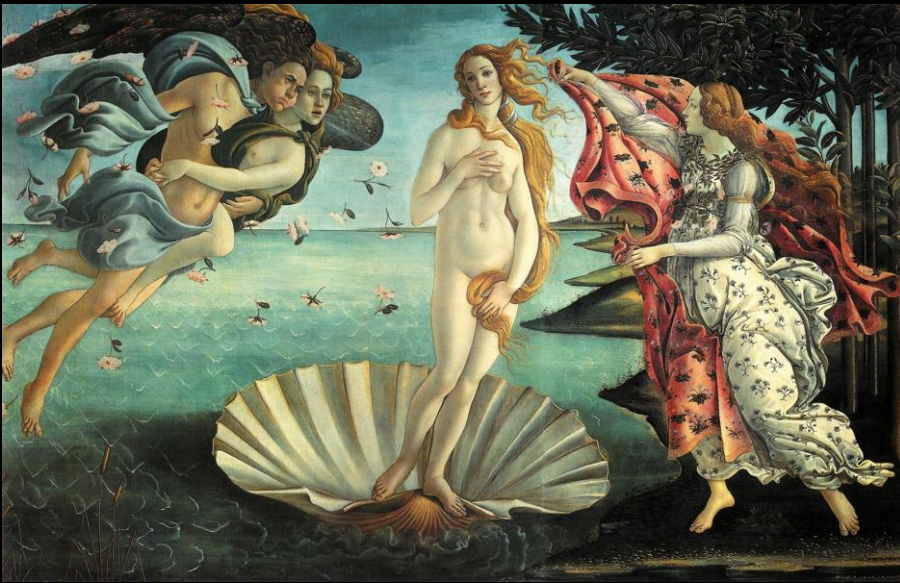
Spring

c. 1480

"Tempera grassa" on wood
Inventory 1890 no. 8360

While mystery continues to shroud the composition's overall significance, the painting is unquestionably a celebration of love, peace and prosperity. In the late 15th century the *Spring* was housed in the palace in Via Larga belonging to Lorenzo the Magnificent's cousins. It hung over a truckle bed, a kind of bench that was a typical item of furniture in the homes of the Renaissance aristocracy.

*Rehung thanks to the
Friends of Florence Foundation
using a donation from
Michael and Sandy Collins*

Sandro Botticelli, okolo 1486, tempera na plátně,
172,5 cm × 278,9 cm, Uffizi, Florence

